

Lackfi János
Ködkép
Heidl Györgynek

Disznósír a tájon
kusza álomban bejárom,
puha, sűrű kásafoszlány
csüng a bokron és a fán.
Tenyeremre, kenyeremre
tapadós párát szítál
ez a tömött, ikrás,
foszló délután.

Ködbálát visz ekkor
kicsi szél, mint lomha traktor,
szakadékony már a pára
egyedülletem körül.
Taszigálom, toligálom
a szorongást szerteszét,
meg a nap is nyújtja
villámló kezét.

Valaki késhegyén...
Tapad a zsír, akár a méz.
Valaki késhegyén...
Keni a ködöt az a kéz.
Valaki késhegyén...
Akár a kondenzcsík az égen.
Valaki késhegyén...
Maholnap fennakadok én.